

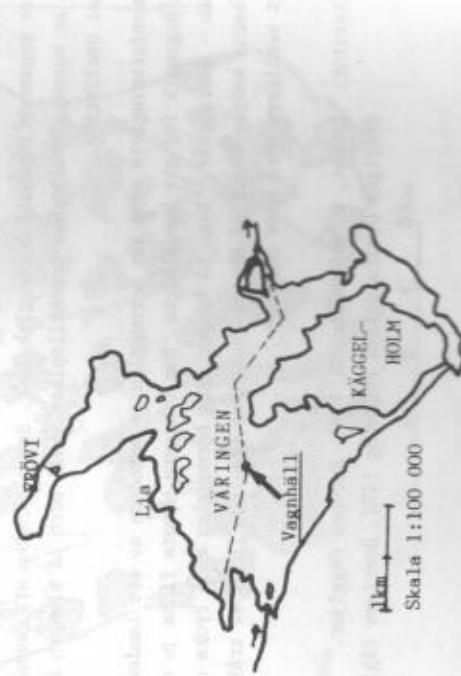
FÅGLAR PÅ VAGNHÄLL

JAN-ERIK MÄLSTIGEN

Mitt ute i sjön Väringen ligger den lilla klippholmen Vagnhäll strategiskt belägen. Här möts fyra socknar och landskapsgränsen mellan Närke och Vistmanland (se kartan). Vagnhäll är inte större än ca 50 x 15 meter och är helt käl förutom en ensam liten videbuske. Några blommor har också hittats dit; fackelblomster, gatknötkl, gul fetknopp och frossört.

Vagnhäll omnämns i litteraturen första gången i skriften Vår Fågenvärld från 1953, i artikeln, signerad Arne Eklow, finna flera rapporter från just Vagnhäll, bl.a skränturen 1 juli 1942, då ny för båda landskapen. Underlaget till denna artikel bygger dock i huvudsak på uppgifter som erhållits av Erik "Applu" Jansson. Det var 1977 som Erik började med sina regelbundna årsvis besök till Vagnhäll, förrädelsen då under sensommaren och hösten. Många år de timmar han suttit i sitt fotogmala på Vagnhäll och därigenom har han kunnat dokumentera öns fågelliv med ett utmordentligt rikt och profsigt foto-material. Några systematiska anteckningar avseende fågellivet finns tyvärr inte med undantag från de allra senaste åren, men materialet är ändå tillräckligt stort och intressant för att undanhållas en större publik.

Förutom från egna besök under 80-talet finns också en del äldre uppgifter som vävilytligt lämnats av Torsten Lindstedt som på 1940- och 50-talet bl.a ringmärkte Väringens många fisktärnor tillsammans med sin bror Folke. Därtöver har jag fått emotsaka uppgifter av Ove Sjöberg från slutet av 70-talet.

Vadarnas rägordning

Eftersom det framförallt är vadarna som sätter sin prägel på Vagnhäll under sensommare och höst kan det kanske vara motiverat att här först berättas något om de rön som flyttfågelforskingen kunnat visa på. Redan på 1890-talet klarlade Gustaf Kolthoff skillnaden i unga och gamla vadares tidsatabell. Ungfåglarna hos nästan alla vadare sträcker nämligen senare än sina föräldrar. Särskilt framräckande är detta hos t.ex kärrsnäppan och spovsnäppan där de gamla fåglarna sommartopp domineras starkt över höstens ungfåglar. Man kan naturligtvis spekulera i varför just de gamla fåglarna regelmässigt uppträder i större antal än de unga. Förutom teorin om annorlunda flyttningsvägar kan orsaken finnas i att många arter mot hösten övergår till att i allt högre grad flytta nattetid. Detta ger dem nämligen mer tid att rasta och äta på dagarna som snabbt blir allt kortare.

Man har funnit att det också finns en tidsskillnad mellan könen för flertalet vadare. Vid Ottenby passerar 30 vadarter normalt under flytten. Det vanligaste förhållandet är att honan passerar före hanen. Denna tidsskillnad är störst hos svartsnäppa och även storspov, ungefärligen en månad. För endast tre arter har man kunnat konstatera att hanen passerar före honan, dessa tre är tofsvipa, spovsnäppa och brushane. För ytterligare tre arter har man inte kunnat finna någon tidsskillnad mellan könen, nämligen hos myrspov, mosnäppa och skärfäckta.

ARTLISTAN

Nedan följer en förteckning över arter som rastat på Vagnhäll eller observerats i dess omnejdbara närlhet. Förteckningen gör inte anspråk på att vara fullständig utan upp tar endast de intressantaste arterna. Många överfligande och förbi-sträckande fåglar har t.ex inte behandlats här. Beträffande storskarv och skräntärna behöver uppgifterna inte alltid avse Vagnhäll men det har visat sig att dessa hägge arter ofta utnyttjar Vagnhäll.

Doppingar, lummor, änder och fåss.

Storlommen var förr en betydligt vanligare fågel i Väringen än den är idag. Så finns t.ex häckningsfynd från Vagnhäll under 40-talet (Eklow). Idag är storlommen inte ens årsvis häckare i sjön. Även smäckraken häckade i Väringen på 40-talet och det är inte omöjligt att något par denna tid kan ha häckat på Vagnhäll (Eklow). Häckningsfynd av grässand torde också finnas. 1 par kanadagäss häckade på ön såvärl 1987 som 1988. Den 19.9.84 sammade en stråhakedopping intill Vagnhäll.

Skaavar

Fr.o. n 1977 har storskärv iakttagits i Väringen årligen med undantag av 1978, 1980, 1984 och 1986. Tidigaste fyndet är daterat 2.9.85 och sistaobs den 14.10.81. Dock görs de flesta observationerna under senare halften av september med i allmänhet 1 eller 2 ex. Dock finns en flock om 7 ex från 9.10.81.

Rovfåglar

Förbiträckande rov fåglar ses då och då, framförallt då fiskgluse och bilvråk vilka båda häckar i närlheten. Följande iakttagelser avser dock fåglar som observerats rasta på själva ön; Sparvhök lex 9.9.80, stenfalk lex 24.9.80, fiskgluse 26.9.80 samt en ♂ blå kärphök den 26.10.81. Vadare

Totalt är 19 arter vadare registrerade. Drillsnäppan är den mest frekventa tillvars med kärrsnäppan. Lite annärkingssvärt är det kanske att det i Janssons material inte finns någon rapport av grönbenan, den är dock omnämnd av Eköw. Även skogsnäppa saknats.

Tillvars med kärrsnäppan är strandskatan den vadare som har flest antal registreringar. Rapporterad tiden 31.5 - 9.9, de flesta dock från senare hälften av augusti månad. I alla ihåll enstaka ex, som mest finns en uppgift om 4 ex från 3.7.81. Tidigaste rapport från 17.7.60 (Lindstedt). Mindre strandpipare. Två fynd; Sex 23.8.78 samt lex 13.8.87.

Större strandpipare. Sju fynd jämförde tiden 4.8 - 12.9 åren 1980-1987. Dessutom en ungfjäl den 3.10.84.

Lungpipare. Två fynd; lex 24.9.82 samt lex 27.9.85

Tofsvipa. En flock om 18 ex rastade på Vagnhäll den 12.9.85.

Kustsnäppa. Andra fyndet i kommunen av denna art gjordes här den 3.9.84.

Mossnäppa. Tre fynd tiden 18.7 - 30.7 samt lex 15.8.65. Utterligare ej här redovisade fynd finns dock men närmare uppgifter saknas.

Spovsnäppa. Tre fynd; lex 20.7.80, 23.8.78 samt 31.8.85.

Kärrsnäppa. Rapporterad tiden 18.7 - 7.10 med en tydlig topp i slutet av juli månad samt från slutet av augusti och hela september. Största flockar är 19 ex den 17.9. 80 samt 17 ex den 8.9.85.

Småsnäppa. Rapporterad från juli 1977 samt vid fyra tillfällen med 1-2 ex tiden 2.8 - 23.8. Dessutom 1 ex 6.9.87 samt 18.9.85.

Bruslane. Fyra tillfällen tiden 18.8 - 24.8 åren 1982-1986, som mest 8 ex den 18.8.82.

Smäspov. Fem tillfällen 23.7 - 2.9 åren 1982-1986, som mest 6 ex 24.8.82.

Storspov. Två fynd; 2ex 24.8.82 samt Sex 2.9.85 tillsammans med två spovar.

Svartsnäppa. Två fynd; lex 18.8.86 samt 22.8.81
Rödbena. Sju fynd; lex 20.7.80 och 29.7.40, fyra observationer tiden 22.8 - 30.8 samt en stor flock med inte mindre än 14 ex den 5.8.86.
Gluttsnäppa. Fyra fynd; 1-3 ex tiden 20.7 - 7.8 samt 2ex 24.8.82.
Roskarl. Fyra fynd; Sex 31.5.87, lex 3.8.78
lex 20-21.9.83 samt lex 2.9.85.

Måsfåglar

Fisktärna och gråtrut är sedan länge etablerade som häckfåglar på Vagnhäll. Några anteckningar över antalet par av fisktärnor kontrollerades i Sydafrika. Se Pandion 1986:50. En sen häckning av fisktärna bör omnämñas. Årnu den 20.7.80 häckade dock flyttade kolonin 1986 till närliggande ön Sotaren. Antalet häckande par av gråtrut har under 80-talet legat runt 10 par. Från 40-talet finns dessutom uppgifter om häckande skrätmåsar på Vagnhäll (4-5 par). Även fiskmås har häckat.

Tre ringmärkningsfynd av fisktärnor märkta i Väringen under 40-talet finns (Lindstedt). Samliga tre fisktärnor kontrollerades i Sydafrika. Se Pandion 1986:50. En sen häckning av fisktärna bör omnämñas. Årnu den 20.7.80 häckade två par på Vagnhäll. 1 par hade då tre ägg, i det andra redet låg två ägg samt en nykläckt unge.
Silltrut. lex 28.7.77, 17.8.78 samt 25.9.83.
Havstrut. lex 31.7.42 samt augusti samma år. lex 28.7.77 och 7.8.76.
Skräntärna. lex 31.7.42, då förstafynd i båda landskapen. Fr.o.m 1976 är skräntärna ärlig i Väringen. Anländer sistadagarna i juli och lämnar sjön ungefar en månad senare, sistahos är 2.9.85. Antalet skräntärnor har minskat. Från att i slutet av 70-talet visa sig i antal om som mest 9 ex har det under 80-talet aldrig varit fler än 3 ex samtidigt.

Tattingar
Varfågel. 2ex 17.10.82 samt lex 24.10 samma år.
Hämppling. En flock om 15 ex rastade på den 25.10.82.
Vinterhämppling. 1 ex 9.9.81 samt Sex den 19.10.81 samt där efter nästan varje dag hela månaden ut, som mest 20 ex samtidigt.
Bergglätka. 2ex 9.10.81 samt lex 14-15.10.81 är kommunens hittills enda fynd av denna art.

Skärpiplärka. Observationerna på Vagnhäll har visat att skärpiplärkan är en årsvis förflyttare hos oss på hösten. När de regelbundna observationerna påbörjades hösten 1977 faunans endast ett tidigare fynd av denna art i Västmanland, nämligen lex på Vagnhäll 30.9.62 (Folke & Torsten Lindstedt). I "Sveriges Fåglar" från 1978 står; "Under flyttningen ses skärpiplärkan numera årligen vid vintern, tillfälligt även vid andra invattan". Ett förhållande som alltså bör rövideras i kommande upplaga. Varje är från 1977 har 1-3 ex samtidigt rastat på Vagnhäll tiden 8.9 - 13.10. Koncentrationen är förlagd till andra halvan av september månaden.

Snösparr. Observeras nästan varje höst, framförallt i oktober. Tidigaste obs är lex 18.9.77 och största antal 30ex 7.11.85. Sistaobs är 2ex 9.11.77.

Litteratur: Eköw, Å 1987. Vagnhäll - ungdomsmötet. Pandion 3:81-82
- 1953. Fågeliakttagelser från Närke och Västmanland.
Vår fågelvärld 12:26.